

Βαρθολομαίος

ο Άνθρωπος, ο Οικουμενικός Πατριάρχης

Αποκλειστική συνέντευξη στην «Εκτός Ύλης»

Αποτελεί ύψιστη τιμή αλλά και ευλογία η συνέντευξη που παραχώρησε τον Φεβρουάριο στην εφημερίδα μας ο Α.Θ.Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως κ.κ. Βαρθολομαίος, μια μεγάλη προσωπικότητα με παγκόσμια ακτινοβολία, αλλά και πρόσωπο-σύμβολο της Ορθοδοξίας. Μας μίλησε για τη ζωή και το έργο του και τοποθετήθηκε πάνω σε θέματα επίκαιρα με την ευαισθησία και την απλότητα που πάντα τον διακρίνει.

Τον ευχαριστούμε θερμά.

→ Την Παρασκευή 24 Ιουλίου 2020 έγινε η πρώτη ισλαμική προσευχή στην Αγία Σοφία. Ακολούθησε ένα σφοδρό κύμα ελληνικών και διεθνών αντιδράσεων. Εσείς παράλληλα δηλώσατε ότι: «Είναι γεγονός ότι η μετατροπή της Αγίας Σοφίας και της Μονής της Χώρας σε μουσουλμανικά τεμένη μας πόνεσε». Η δική μας άποψη είναι πως η Αγία Σοφία παραμένει ένα μνημείο με αδιαμφισβήτητη οικουμενικότητα και αξία και εξακολουθεί να εκπέμπει το πανανθρώπινο μήνυμά της. Εσείς τι πιστεύετε;

Με μεγάλη χαρά επικοινωνώ μαζί σας, ανταποκρινόμενος στην πρόσκλησή σας να απαντήσω στις ερωτήσεις σας για τη σχολική εφημερίδα σας. Η πανδημία, με την οποία βρίσκεται αντιμέτωπη η ανθρωπότητα, μας έχει στερήσει την πρόσβαση προς πρόσωπο επικοινωνία. Εδώ, στο ταπεινό και μαρτυρικό Φανάρι, στο Κέντρο της Ορθοδοξίας, όλα τα προηγούμενα χρόνια είχαμε τη χαρά να υποδεχθούμε αμέτρητους μαθητές που επισκέπτονταν την Πόλη για να αγγίξουν την ιστορία, την ζώσα ιστορία της Ορθοδοξίας και του Γένους μας, να επισκεφθούν την Αγία Σοφία, αλλά και να προσκυνήσουν στον Πάνοστο Πατριαρχικό Ναό και στους δεκάδες εν λειτουργία Ναούς μας, να συναντηθούν με τους μαθητές της Ομογένειας και να επισκεφθούν τα σχολεία μας, καθώς και τη «σιωπηλή», από το 1971, Ιερά Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Όμως η πανδημία, πρόσκαιρα ελπίζουμε, αναχαίτισε αυτό το κύμα της νεανικής ζωντάνιας, το οποίο, είμεθα βέβαιοι, θα συνεχιστεί μετά την αντιμετώπιση του κορωνοϊού, κάτι για το οποίο εργάζονται ακατάπαυστα τους τελευταίους μήνες επιστήμονες και ερευνητές από όλο τον κόσμο, οι οποίοι ανακάλυψαν τα εμβόλια που θα μας προστατεύσουν. Μόλις λοιπόν η πανδημία περάσει και η ανθρωπότητα βρει ξανά τους γνώριμους ρυθμούς της, ο Πατριάρχης θα σας περιμένει να σας υποδεχθεί και πάλι στις αυλές της Μητρούς Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, η οποία στο διάβα των αιώνων βίωσε λαμπρές στιγμές δόξας, αλλά και στιγμές πόνου και δοκιμασιών, που πάντοτε αντιμετώπισε με ακλόνητη πίστη προς τον Θεό, με πολλή προσευχή και υπομονή.

Σε ό,τι αφορά στο ερώτημά σας, πράγματι παιδιά μου, πολλές φορές το τελευταίο διάστημα δήλωσα ότι η μετατροπή της Αγίας Σοφίας, σε τζαμί, αλλά και η παρόμοια απόφαση για τη Μονή της Χώρας, μας προκάλεσε πολύ πόνο και λύπη.

Η Αγία Σοφία, έδρα των προκατόχων μου για περίπου 900 χρόνια, ήταν και παραμένει ένας κορυφαίος ιερός τόπος που απολαμβάνει του σεβασμού και της τιμής των Χριστιανών Ορθοδόξων, και όχι μόνον, αλλά αποτελεί και το πλέον αντιπροσωπευτικό θρησκευτικό οικοδόμημα μίας ολόκληρης εποχής, ενός μοναδικού υπερχιλιόχρονου πολιτισμού, του βυζαντινού. Αυτά τα συναίσθημα σεβασμού και αγάπης προς αυτό το υπέροχο μνημείο, το οποίο ανηγέρθη για να τιμηθεί η Σοφία του Θεού, δεν έπαψαν να εκφράζονται ακόμα και μετά την χρησιμοποίησή του, από τον 15ο αιώνα και ύστερα, ως μουσουλμανικό τέμενος. Γιατί ακριβώς, η Αγία Σοφία, σε κάθε εποχή και υπό οποιεσδήποτε συνθήκες αντανάκλα τη σοφία με την οποία ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο, την απόλυτη αρμονία και ισορροπία του, και υπενθυμίζει τη δική μας ευθύνη να προστατεύσουμε την κτίση, αναπόσπαστο μέρος της οποίας είμαστε και εμείς οι άνθρωποι, και να εργαζομαστε για να φέρουμε την αρμονία και ισορροπία στις μεταξύ μας σχέσεις, με στόχο την επικράτηση της ειρήνης και της δικαιοσύνης στον κόσμο. Κάθε παρέμβαση στο μνημείο κρίνεται από το αν αφίνει ανέγγιχτο αυτό το αρχαίο μήνυμά του.

→ Είστε στην κορυφή της ιεραρχίας. Ήταν ένα όνειρο σας; Πως αισθάνεστε γι' αυτό;

Όταν πριν από 60 χρόνια εισήλθα στον ιερό κλήρο δεν μπορούσα σφαλώς να φανταστώ την εξέλιξη και την πορεία που θα είχα μέσα στην Εκκλησία. Επιθυμία μου ήταν και παραμένει να διακονώ τον Θεό και τον συνάνθρωπό μου. Αυτό ήθελα πάντοτε, γι' αυτό με την απόφαση μου να γίνει κληρικός βρήκα την ευτυχία στη ζωή μου. Είναι πολύ σημαντικό

ό,τι κάνουμε στη ζωή μας να μας φέρνει μία πληρότητα. Εσείς, σήμερα, καλείστε να πάρετε μία απόφαση πολύ σημαντική για τη ζωή σας. Να επιλέξετε το αντικείμενο των σπουδών σας, να επιλέξετε τη μελλοντική εργασία σας. Είμαι βέβαιος ότι στην απόφαση αυτή θα παίξει ρόλο η επιθυμία σας, η προσωπική σας κλίση, τα ενδιαφέροντά σας, αλλά και οι συμβουλές των γονέων σας και των καθηγητών σας. Στην περίπτωση μου πάντοτε έβλεπα τη ζωή μου μέσα στην Εκκλησία. Από μικρό παιδί όταν βοηθούσα τον παπά του χωριού μου, τον αείμνηστο πατέρα Αστέριο, και τον συνόδευα στα ξωκκλήσια της όμορφης πατρίδας μου, της Ίμβρου, όπου τελούσε τη Θεία Λειτουργία, η Εκκλησία ήταν η ζωή μου. Αυτή η αγάπη οδήγησε τα βήματά μου στην Ιερά Θεολογική Σχολή της Χάλκης, στα Πριγκιπήσιον, σε αυτό το ιστορικό εκπαιδευτικό ίδρυμα του Πατριαρχείου μας. Αργότερα ως διάκονος συνέχισα τις σπουδές μου στη Ρώμη, στη Γενεύη και στο Μόναχο. Πάντοτε όμως η Εκκλησία ήταν το κέντρο της ζωής μου. Όταν η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου μας με εξέλεξε Οικουμενικό Πατριάρχη, 270ό διάδοχο του Αποστόλου Ανδρέου, ιδρυτού της Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, αισθάνθηκα ακόμα περισσότερο το βάρος της ευθύνης να διακονώ έναν τόσο σημαντικό και αρχαίο θεσμό, τον αρχαιότερο εν λειτουργία που υφίσταται σήμερα στην Κωνσταντινούπολη, και όχι μόνον. Αυτό το αίσθημα ευθύνης και αφοσίωσης προς την Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία και προς το ποιμνίό της σε όλο τον κόσμο, αισθάνομαι κάθε ημέρα της ζωής μου. Ο αγώνας και η αγωνία μου, η μέριμνά μου και η καθημερινή διακονία μου είναι να δίδω το Οικουμενικό Πατριαρχείο μας την μαρτυρία του στον κόσμο για την πνευματική ενίσχυση του λαού του Θεού, σε μία εποχή πολλαπλών δοκιμασιών, αλλά και για την προώθηση του διαλόγου μεταξύ θρησκειών, λαών και πολιτισμών, με στόχο την επικράτηση της ειρήνης σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Ταυτόχρονα, μεριμνούμε για την ενίσχυση της ομογένειας μας εδώ, στην Πόλη, και για τη διαφύλαξη της κληρονομιάς των πατέρων μας. Αυτή είναι η δική μας ταπεινή προσπάθεια, την οποία θα συνεχίζουμε όσο μας επιτρέπει ο

Θεός, γιατί από Εκείνον προέρχονται όλα. Θα ήθελα να γνωρίζετε, όμως, ότι αναπαύομαι, όταν νέα παιδιά, όπως εσείς, έχετε στην καρδιά, στην σκέψη και στην προσευχή σας το ταπεινό Φανάρι, την ιστορική Καθέδρα της μαρτυρικής Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως και της Ορθοδοξίας μας. Και να είστε βέβαιοι ότι ο Πατριάρχης σας πάντοτε προσεύχεται για εσάς, για τις οικογένειές σας και για όλο τον κόσμο.

→ Συχνά οι συμμαθητές μας αναζητούν λύσεις και παρηγοριά στα προβλήματά τους σε διαδικτυακούς «φίλους», με τους οποίους πολλές φορές δεν έχουν καμία άμεση-φυσική επαφή. Γιατί πιστεύετε πως δεν απευθύνονται ή δεν εμπιστεύονται τους εκπροσώπους της Εκκλησίας μας;

Καταρχήν, οι διαδικτυακές «φιλίες», ή μάλλον καλύτερα «γνωριμιές» στο διαδίκτυο, δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματική φιλία. Γιατί φιλία σημαίνει να μοιράζεσαι έμπρακτα με έναν άλλο άνθρωπο χαρές και λύπες, να βρίσκεσαι σε κοινωνία μαζί του. Η πραγματική φιλία δοκιμάζεται στον χρόνο και στις διάφορες καταστάσεις με τις οποίες βρισκόμαστε αντιμέτωποι. «Φιλίες» με ένα κλικ δεν γίνονται. Και αν γίνονται, δεν κρατούν, είναι εφήμερες. Αυτές οι σύγχρονες διαδικτυακές «φιλί-

ες» κάποιες φορές, όπως όλοι γνωρίζουμε, κρύβουν πολλούς κινδύνους, καθώς κανείς δεν γνωρίζει ποιος βρίσκεται πίσω από μία φωτογραφία και ένα όνομα στο διαδίκτυο. Αντί λοιπόν να ψάχνουν οι συμμαθητές σας, αλλά και όλοι οι νέοι, εικονικές φιλίες, καλύτερο είναι να κλείσουν τους υπολογιστές και τα laptop, να σταματήσουν να κοιτούν όλη την ώρα τα smartphones, και να επικοινωνήσουν με τους ανθρώπους γύρω τους. Αυτή η αληθινή επικοινωνία είναι που λείπει στις ημέρες μας. Γιατί ζούμε στην εποχή της επικοινωνίας αλλά δεν επικοινωνούμε πραγματικά μεταξύ μας. Η πρόσωπο προς πρόσωπο σχέση και ο απευθείας διάλογος έχουν παραχωρήσει την θέση τους στο διαδίκτυο, τις ηλεκτρονικές πλατφόρμες συνομιλιών και στα smartphones. Εμείς, στην εποχή που ήμουν νέος, τα προβλήματα μας, ό,τι μας απασχολούσε, το συζητούσαμε στην οικογένειά, με τους γονείς και τα αδέρφια μας. Τις φιλίες τις κάναμε στη γειτονιά, στο σχολείο, στην πλατεία του χωριού, που μαζευόμασταν όλα τα παιδιά να παίξουμε μπάλα, και αργότερα κατά τη διάρκεια των σπουδών μας. Εκεί που συναυτούσαμε ο ένας τον άλλο, που βλέπαμε τα πρόσωπα μας, που γελούσαμε, τσακωνόμασταν, μοιραζόμαστε τα όνειρά μας για το μέλλον. Σίγουρα η εποχή άλλαξε, πολλά πράγματα για εμάς τους παλαιότερους είναι ένας άγνωστος κόσμος, ενώ για εσάς φαίνεται σαν κάτι φυσικό. Όμως, παιδιά μου, η τεχνολογία και τα επιτεύγματά της είναι στη διάθεσή μας για να κάνουν τη ζωή μας πιο εύκολη και όχι να γίνουμε δούλοι τους, χωρίς κρίση και προσωπικότητα, και τέλος να εξαρτώμεθα από αυτά χάνοντας την ελευθερία μας. Καμία τεχνολογική πρόοδος, κανένα smartphone ή gadget δεν μπορεί να υποκαταστήσει τις ανθρώπινες σχέσεις, την πρόσωπο προς πρόσωπο επικοινωνία. Αυτή, η πραγματική επικοινωνία, είναι ο πυρήνας της ζωής της Εκκλησίας μας, η οποία άλλωστε σημαίνει κοινωνία προσώπων που από κοινού αντιμετωπίζουν όλα όσα φέρνει η ζωή, και τις χαρές και τις λύπες. Μαζί, με πίστη στον Θεό και με αγάπη και σεβασμό προς τον πλησίον, μπορούμε να ξεπερνάμε και τις μεγαλύτερες δυσκολίες, τα πιο σύνθετα προβλήματα. Γιατί λοιπόν κάποιος συμμαθητής σας αισθάνεται πιο άνετα να μιλήσει με κάποιον άγνωστο «φίλο» που γνωρίζουν στον αχανή και ενίοτε σκοτεινό ψηφιακό κόσμο, και μοιράζονται μαζί του σκέψεις, ίσως, καμιά φορά, και φωτογραφίες; Θα εμπιστευόσασταν ποτέ κάποιον άγνωστο που θα βλέπατε στον δρόμο για να του πείτε ό,τι σας απασχολεί; Είμαι βέβαιος ποτέ. Μην το κάνετε λοιπόν ούτε και στο διαδίκτυο. Εμπιστευθείτε τους γονείς σας, την οικογένειά σας, τους διδασκάλους σας, τους αληθινούς φίλους σας, τους «κολλητούς σας», όπως τους λέτε. Αφήστε στην άκρη τα ηλεκτρονικά, αναίτητη την καρδιά σας σε αυτούς που έχετε δίπλα σας και οι οποίοι ενδιαφέρονται ειλικρινά για εσάς. Μιλήστε τους, συζητήστε μαζί τους. Αν νομίζετε ότι δεν σας ακούν, τότε «σκουντήξτε» τους, αλλά πραγματικά και όχι διαδικτυακά. Πείτε τους φωναχτά ότι θέλετε να μιλήσετε, να κάνετε διάλογο, να ακούσετε και να ακουστείτε. Δημιουργήστε πραγματικές φιλίες, σχέσεις εμπιστοσύνης και αλληλοκατανόησης, εμπιστευθείτε τον Χριστό και αφιερώστε λίγο από τον χρόνο σας στην συμμετοχή σας στη ζωή της Εκκλησίας, της μεγάλης σας οικογένειας. Και τότε θα έχετε την απάντηση στο ερώτημά σας.

→ Σας έχει αποδοθεί ο τίτλος του «Πράσινου Πατριάρχη», λόγω της ευαισθητοποίησης σας σε θέματα οικολογίας και περιβάλλοντος. Θεωρείτε πως το οικολογικό είναι το Νούμερο 1 πρόβλημα που πλανήτη μας, πάνω στο οποίο θα πρέπει να εγκώσουμε όλοι και γιατί;

Ο πλανήτης μας είναι το κοινό μας σπίτι. Για ό,τι κάνουμε σε βάρος του φυσικού περιβάλλοντος είναι περισσότερο από βέβαιο ότι θα πληρώσουμε βαρύτατο τίμημα. Η κλιματική αλλαγή, το φαινόμενο του θερμοκηπίου, η τρύπα του όζοντος, το λιώσιμο των παγετώνων στους Πόλους, η αποψίλωση των δασών, τα ακραία καιρικά φαινόμενα, που όλο και πιο συχνά βιώνουμε, δεν είναι ασύνδετα μεταξύ τους. Είναι το αποτέλεσμα της ανθρώπινης ασεβούς παρέμβασης στο φυσικό περιβάλλον, μέρος του οποίου είναι και ο Άνθρωπος. Είναι αλήθεια ότι ο σύγχρονος τρόπος ζωής, η δημιουργία μεγαλουπόλεων, η εκβιομηχάνιση, η υπερεκμετάλλευση των φυσικών πόρων και άλλοι παρεμφερείς παράγοντες προκάλεσαν μία ανατροπή στην ισορροπία της φύσης, σε μία ισορροπία που επικρατούσε για εκατομμύρια χρόνια και που διαταράχθηκε σε περίπου έναν αιώνα. Μπορούμε να τα αλλάξουμε όλα αυτά; Μοιάζει δύσκολο, αλλά οφείλουμε να αγωνιστούμε γι' αυτόν τον σκοπό. Η αγωνία μας για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος σημαίνει ότι είμαστε αντίθετοι στην πρόοδο; Σίγουρα όχι. Δεν υπάρχει όμως πραγματική πρόοδος, όταν αυτή συμβαίνει σε βάρος της ακεραιότητας της φύσης.

(συνέχεια από σελ. 3)

Για τον λόγο αυτό, το Οικουμενικό Πατριαρχείο μας, ξεκίνησε πριν από τρεις και πλέον δεκαετίες έναν μεγάλο αγώνα για να ευαισθητοποιήσει την παγκόσμια κοινή γνώμη, κάθε άνθρωπο καλής θελήσεως, για την ανάγκη προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος. Οι προσπάθειές μας επικεντρώθηκαν στην προώθηση του διαλόγου και της συνεργασίας μεταξύ όλων των θρησκειών και όλων των επιστημών. Διοργανώσαμε εννέα διεθνή συμπόσια εν πλω σε θάλασσες και μεγάλους ποταμούς, που ενώνουν λαούς και πολιτισμούς. Επιδιώξή μας ήταν να στρέψουμε το ενδιαφέρον του πλανήτη στα οικουσιμότητα που απειλούνται και να αναδείξουμε τη σημασία της προστασίας του νερού ως κεντρικού στοιχείου της ζωής. Ταξιδέψαμε στο Αιγαίο και τη Μαύρη Θάλασσα, στην Αδριατική και την Βαλτική, στον Δούναβη και τον μακρινό Αμαζόνιο, στην παγωμένη Γροιλανδία, στον Μισισίπι, αλλά και στον Σαρωνικό, τα νερά του οποίου βρέχουν και τη δική σας πόλη. Ακούσαμε τις τοπικές κοινωνίες και τα προβλήματά τους και βοηθήσαμε, το αγωνιώδες μήνυμά τους να ακουστεί σε όλο τον κόσμο. Προσκαλέσαμε στο τραπέζι του διαλόγου εκπροσώπους θρησκειών, πολιτικούς, κορυφαίους επιστήμονες, περιβαλλοντολόγους, ακτιβιστές, αλλά και εκπροσώπους του πολιτισμού, του επιχειρηματικού κόσμου και της επικοινωνίας, από κάθε γωνιά του πλανήτη, για να συμπεροβληματοποιηθούμε και να προτείνουμε λύσεις για την διάσωση και προστασία του πλανήτη μας.

Διοργανώσαμε τα Συνέδρια της Χάλκης, το τέταρτο από τα οποία πραγματοποιήθηκε διαδικτυακά τον περασμένο Ιανουάριο, και πολλά μικρότερα σεμινάρια, τα οποία φιλοξενήθηκαν στην Ιερά Θεολογική Σχολή της Χάλκης, τα πρώτα χρόνια της Πατριαρχίας μου.

Είμαστε πεπεισμένοι ότι, εάν θέλουμε να υπάρχουν πραγματικές ελπίδες για την αναστροφή της κλιματικής αλλαγής και γενικότερα της καταστροφής του φυσικού περιβάλλοντος, απαιτείται ριζική μεταμόρφωση του τρόπου με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε και αντιμετωπίζουμε τον κόσμο. Όπως έχω πει και άλλη φορά, απαιτούνται θυσίες για χάρη των άλλων και της γης, θυσίες που θα ωφελήσουν μακροπρόθεσμα όλους μας. Καλούμαστε να διακρίνουμε μεταξύ του τι θέλουμε και τι χρειαζόμαστε ή – το πιο σημαντικό – τι πρώτα απ' όλα χρειάζεται ο κόσμος.

Σε εσάς τους νέους σας παραδίδουμε έναν κόσμο με πολλά προβλήματα. Η γενιά μας δεν διαχειρίστηκε πάντοτε το φυσικό περιβάλλον και τους φυσικούς πόρους με τον απαιτούμενο σεβασμό. Στην πραγματικότητα αυτόν τον πλανήτη τον δανειστήκαμε από τις επόμενες γενιές. Το Πατριαρχείο μας και η ταπεινότητά μου, ως Πατριάρχης και πνευματικός πατέρας, κυρίως όμως ως συνάνθρωπος, προσπαθήσαμε να αφυπνίσουμε και να ευαισθητοποιήσουμε κάθε άνθρωπο σε όλο τον κόσμο για να αλλάξουμε όλοι στάση. Τους υπενθυμίσαμε ότι ο κόσμος αυτός δεν μας ανήκει και οφείλουμε να τον προστατεύσουμε για να μεγαλώσετε εσείς και οι επόμενες γενιές σε ένα πιο καθαρό πλανήτη. Αυτό μη το ξεχάσατε ποτέ. Και αν δεν μπορείτε να αλλάξετε τα πάντα, έχετε τη

δύναμη να αλλάξετε το περιβάλλον που ζείτε, να προστατεύσετε τη φύση γύρω σας. Θα κάνετε καλύτερο τον τόπο που ζείτε, αλλά θα βοηθήσετε και τον πλανήτη, γιατί ό,τι συμβαίνει γύρω μας επηρεάζει το παγκόσμιο οικοσύστημα, το μεγάλο σπίτι μας.

→ **Η στάση σας απέναντι στην πανδημία του ΚΟΡΩΝΟΪΟΥ είναι αξιοθαύμαστη. Δώσατε χώρο στην επιστήμη. Θεωρείτε ότι είναι πάντα διακριτά τα όρια θρησκείας – επιστήμης, από όλους τους εκπροσώπους των δύο χώρων;**

Η πανδημία του κορωνοϊού είναι μία μεγάλη δοκιμασία για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Εύχομαι ο Θεός της αγάπης και του ελέους, ο ιατρός των ψυχών και των σωμάτων, να αναπαύσει τις ψυχές όλων όσοι έχασαν τη ζωή τους, να ενισχύσει τους ασθενείς στη δοκιμασία τους και να παρηγορήσει τις οικογένειες και τους συγγενείς τους. Εύχομαι, επίσης, να ενδυναμώνει το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, τους επιστήμονες και τους ερευνητές που εργάζονται για να δημιουργήσουν τα κατάλληλα εμβόλια και φάρμακα για την αντιμετώπιση αυτού του θανατηφόρου ιού, αλλά και όλους όσοι με πραγματική αυτοθυσία προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στη μάχη αυτή. Είναι αλήθεια ότι η πανδημία μας υπενθύμισε πόσο ευάλωτοι είμαστε απέναντι στη δύναμη της φύσης, αλλά, ταυτόχρονα, ανέδειξε και την αξία των θεικών δώρων της ζωής και της υγείας, της θυσίας και αλληλεγγύης.

Η θρησκεία δεν αμφισβητεί την επιστήμη, η πρόοδος και η προσφορά της οποίας, άλλωστε, είναι αποτέλεσμα της ανθρωπίνης διάνοιας, πολύτιμου δώρου του Θεού προς τον άνθρωπο. Η επιστήμη, όπως είπαμε πρόσφατα, όταν ανοίγει ευοίωνες προοπτικές για το μέλλον της ανθρωπότητας, είναι δώρο του ουρανού. Ωστόσο, εκτιμούμε, ότι πρέπει και από τις δύο πλευρές να υπάρχει αμοιβαίος σεβασμός και κατανόηση. Δυστυχώς, κατά τη διάρκεια της πανδημίας ειπώθηκαν ιδιαίτερα προσβλητικοί λόγοι σε βάρος της Εκκλησίας και των Μυστηρίων της, ενώ, από την άλλη πλευρά, υπήρξαν και θρησκευτικοί λειτουργοί και απλοί πιστοί, αρνητές της ύπαρξης του κορωνοϊού, που απαξίωσαν ή και δαιμονοποίησαν τις προσπάθειες των επιστημόνων, υιοθετώντας θεωρίες συνωμοσίας που κυκλοφορούν στο διαδίκτυο. Όλα αυτά μαρτυρούν έπαρση και έλλειψη γνώσης του ενός χώρου για τον άλλο, και δυστυχώς την απουσία ουσιαστικού διαλόγου μεταξύ της θρησκείας και

της επιστήμης.

Προσωπικώς, πιστεύω ακράδαντα ότι όλοι οι γιατροί και οι επιστήμονες που σήμερα εργάζονται για την σωτηρία μας από τον κορωνοϊό, οι οποίοι συνέβαλαν στην παρασκευή των εμβολίων και αναζητούν τα κατάλληλα αντίδοτα στην ασθένεια, είναι ευλογημένοι από τον Θεό. Οι απλοί άνθρωποι δεν είμαστε γιατροί, δεν έχουμε την ειδική επιστημονική γνώση και κατάρτιση για να κρίνουμε τα αποτελέσματα των ερευνών των επιστημόνων. Οφείλουμε να τους εμπιστευόμαστε, γιατί εργάζονται για το κοινό καλό. Αυτό ασφαλώς δεν σημαίνει ότι είναι αδικαιολόγητη η αγωνία μας, ότι δεν πρέπει να θέτουμε ερωτήματα και να αναζητούμε απαντήσεις σε αυτά. Αλλά τα ερωτήματα πρέπει να τα θέτουμε στους ειδικούς και τις απαντήσεις να μην τις αναζητούμε σε ό,τι δημοσιεύεται στο διαδίκτυο.

Όπως, ίσως, γνωρίζετε πριν λίγες ημέρες έκανα το εμβόλιο κατά του κορωνοϊού. Και το έκανα χωρίς δεύτερη σκέψη γιατί αυτό επιβάλλεται από την ηλικία μου. Σε λίγες ημέρες συμπληρώνω τα 81, οπότε ανήκω στις ηλικιακές ομάδες που πρέπει να εμβολιαστούν. Αλλά, όπως έχω πει ξανά, δεν είναι μόνο θέμα ανάγκης ή επιλογής, αλλά και ευθύνης προς τον συνάνθρωπο. Γι' αυτό ελπίζω σύντομα να εμβολιαστεί μεγάλο μέρος του παγκόσμιου πληθυσμού ώστε να παύσει η διασπορά του φονικού ιού.

→ **Οικονομική κρίση, ανεργία, μοναξιά, καταστροφή του περιβάλλοντος, μεταναστευτικό, πόλεμοι σε κοντινές μας χώρες, πανδημίες... Γιατί όλες αυτές οι δοκιμασίες από τον Θεό; Πώς θα μπορούσε το ηθικό των νέων να αναπτερωθεί; Τι έχετε να μας συμβουλευτείτε;**

Παιδιά μου, μη φοβάστε, μη φοβηθείτε ποτέ στη ζωή σας, όσες δυσκολίες και αν εμφανιστούν. Η ζωή είναι ένας διαρκής αγώνας. Προβλήματα και δοκιμασίες πάντοτε υπήρξαν. Όλα αυτά είναι συνυφασμένα με την ανθρώπινη ύπαρξη. Όσα ζούμε είναι αποτέλεσμα των δικών μας πράξεων. Δεν θα πρέπει να σας αποθαρρύνουν. Στηριχθείτε στον Θεό και μην ξεχνάτε ότι όλοι μαζί μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο. Να τον κάνουμε καλύτερο, πιο δίκαιο και τη ζωή μας πιο όμορφη. Έχουμε χρέος να προστατεύσουμε το φυσικό περιβάλλον, να σταθούμε αλληλέγγυοι σε κάθε άνθρωπο που δοκιμάζεται και να αγωνιστούμε για την επικράτηση της ειρήνης μεταξύ των λαών. Να έχετε πίστη και εμπιστοσύνη στην πρόνοια του Θεού, να σέβεστε τον κάθε συνάνθρωπό σας και την προσωπικότητα και ταυτότητά του, την ετερότητα, να αποκτήσετε εφόδια και μόρφωση, να είστε αποφασιστικοί, να έχετε υπομονή και πάντοτε να είστε αλληλέγγυοι μεταξύ σας. Να μην ξεχνάτε ότι η αλληλεγγύη, το να είναι ο ένας κοντά στον άλλον, πραγματικός «πλησίον» του, όπως λέγει το Ευαγγέλιο, είναι το αντίδοτο σε κάθε προσωπική και κοινωνική κρίση. Να θυμάστε πάντα ότι στα μάτια του Θεού όλοι οι άνθρωποι είμαστε ίσοι και έχουμε τα ίδια δικαιώματα. *Τις ερωτήσεις της συνέντευξης επιμελήθηκε η συντακτική ομάδα της εφημερίδας και ειδικότερα η μαθήτρια Σταυρούλα Νταουτά, Γ' ΟΙΚ.. Η συνέντευξη δόθηκε αρχές Φεβρουαρίου 2021.*

ΠΗΓΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ:
Νίκος Παπαχρήστου - Οικουμενικό Πατριαρχείο